

Hướng dẫn học tập hàng tháng có thể được sử dụng trong cầu nguyện cá nhân và suy ngẫm nhóm nhỏ.

THÁNG TƯ 2026

SUY NIỆM KINH THÁNH:

Hãy đọc Ma-la-chi 3:6-12

SUY NIỆM:

1. Trong đoạn này, Đức Chúa, qua ngôn sứ Malakhi, đối chiếu bản tính bất biến của Ngài với những tình cảm thay đổi và lòng trung thành thất thường của dân Ngài. Điều này phản ánh như thế nào trong kinh nghiệm của chính chúng ta?
2. Đức Chúa cũng cáo buộc dân Ngài đã “cướp” của Ngài khi từ chối nâng đỡ Đền Thờ qua việc dâng phần mười. Bạn nghĩ lời cáo buộc này có ý nghĩa vượt xa vấn đề tiền bạc không? Điều này có thể áp dụng như thế nào trong thời đại chúng ta?
3. Đoạn này kết thúc bằng một lời hứa về sự thịnh vượng, ít nhất là về sự dồi dào trong nông nghiệp. Tin tưởng vào những lời hứa của Thiên Chúa có nghĩa là gì? Điều gì xảy ra khi Thiên Chúa thực hiện lời hứa theo cách hoặc trong thời điểm khác với kỳ vọng của chúng ta?

ĐỌC: Một trích đoạn từ *Via Fidelis* – Chương 4

Tuy nhiên, Thiên Chúa là Đấng tạo thành mọi sự, và Ngài là Đấng bất biến. Như ngôn sứ Malakhi làm chứng: “Vì Ta là Đức Chúa, Ta không thay đổi” (3:6). Và Thiên Chúa muốn dạy dỗ chúng ta để chúng ta có thể biết Ngài và con đường của Ngài, như Chúa Giêsu đã nói với chúng ta: “Đấng Bảo Trợ, là Chúa Thánh Thần mà Chúa Cha sẽ sai đến nhân danh Thầy – Người sẽ dạy anh em mọi điều và sẽ làm cho anh em nhớ lại tất cả những gì Thầy đã nói với anh em” (Ga 14:26). Khi nhận biết chân lý bất biến của Đức Chúa, Ngài trở nên tảng đá và thành lũy cho chúng ta, như Thánh vịnh gia ca hát: Lạy Chúa, Ngài là núi đá, là thành lũy, là Đấng giải thoát con, là Thiên Chúa của con, là núi đá nơi con nương ẩn, là khiên thuẫn, là sức mạnh cứu độ và là nơi ẩn náu của con! (Thánh vịnh 18:2).

Chúng ta không thể yêu điều mà chúng ta không biết. Chúng ta không thể trao cho người khác điều mà chính chúng ta không có. Vì thế, chúng ta phải là những môn đệ đích thực và học hỏi từ Chúa. Chúng ta phải để Ngài dạy dỗ và chỉ cho chúng ta con đường của Ngài. Chúng ta được mời gọi tin tưởng vào Ngài và đón nhận sự hướng dẫn thần linh và tình yêu của Ngài. Là Kitô hữu, chúng ta phải tỉnh thức và cảnh giác để không bị bất ngờ (x. 1 Pr 5,8). Chúng ta cần ở gần Chúa và để giáo huấn của Ngài trở thành ngọn đèn soi bước chân chúng ta (x. Tv 119:105).

Như Chúa Giêsu nói với chúng ta: “Nếu anh em ở lại trong lời của Thầy, thì anh em thật là môn đệ của Thầy, anh em sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải thoát anh em” (Ga 8:31-32). Trong khi các tín hữu phải chú ý đến thế giới sạ ngã xung quanh mình, *Via Fidelis* không phải là con đường của sự hoang tưởng, sợ hãi, đàn áp hay khổ sở. Đó là con đường của sự khôn ngoan, lòng can đảm hiểu thảo, tự do và niềm vui! Chúng ta không thể biết con đường này nếu chúng ta không biết Đức Giêsu Kitô và đón nhận Ngài như Thầy dạy, ngôn sứ và người đồng hành của chúng ta.

SUY NIỆM:

1. Đoạn trích này bắt đầu bằng việc nhắc lại đoạn sách Malakhi mà chúng ta đã bàn tới. Điều đó cho thấy gì về cách chúng ta đặt niềm tin nơi Thiên Chúa?
2. Trong đoạn này, vị giám mục nhấn mạnh rằng chúng ta không thể trao ban điều mình không có. Bạn nghĩ điều này có ý nghĩa gì và hệ quả của nó đối với đời sống chúng ta như thế nào?
3. Trong đoạn này, trong khi kêu gọi chúng ta tỉnh thức, vị giám mục cũng nhấn mạnh rằng “con đường trung tín” là con đường của “sự khôn ngoan, lòng can đảm hiểu thảo, tự do và niềm vui” chứ không phải của “hoang tưởng, sợ hãi, đàn áp hay khổ sở. Làm thế nào chúng ta có thể thể hiện điều này trong lối sống của mình?

